

Stało się już zwyczajem, że w okresie wiosennym Wydział Teologiczny UMK organizuje w Centrum Dialogu międzynarodowe konferencje poświęcone aktualnym wyzwaniom, przed jakimi staje człowiek wiary. Są one okazją do głębszej refleksji w gronie specjalistów nie tylko z Polski, ale także z zaprzyjaźnionych uczelni zagranicznych z Włoch, Hiszpanii, Niemiec i Portugalii.

Tegoroczny temat rozważań i dyskusji oscylował wokół kwestii związanych z wiarą i kulturą, stąd tytuł symposium: „Fides et cultura: kulturowa hermeneutyka i rekonfiguracja”. Czy i w jaki sposób religia chrześcijańska inspirowała sztukę współczesną? W jaki sposób w ciągu dziejów układały się te relacje, jakie wydały owoce i jak mogą się one kształtować w naszych czasach? Z jednej strony słyszymy w mediach o obrazoburczych prowokacjach (w filmie, teatrze, fotografii) obecnych w niektórych nurtach sztuki, a z drugiej uzmysławiamy sobie, że kultura jest naturalną formą wyrazu wiary. Kultura jest ważna dla chrześcijanina, bo uczy go zdolności przekraczania tego, co zastane, aby uchwycić się i poznać to, co duchowe.

Była ona skierowana do teologów, pedagogów, socjologów, a także kulturoznawców. W programie wydarzenia znalazły się m.in. wystąpienia na temat liturgii hiszpańsko-mozarabskiej oraz doświadczenia inkulturacji i synkretyzmu w Andach peruwiańskich. Oprócz spotkań o charakterze ogólnym, zaplanowano również pracę w sekcjach oraz grupach tematycznych i językowych.

Uczestnicy mieli także możliwość wysłuchania refleksji znanego aktora Jerzego Zelnika o kondycji sztuki współczesnej oraz wysłuchać fragmentu „Wielkiej Improwizacji” z „Dziadów” A. Mickiewicza w jego wykonaniu.

Liczne analizy, dokonane w czasie międzynarodowej konferencji, zasygnalizowały nie tylko odpowiedzialność chrześcijan za kulturę, lecz także uprzytomniły potrzebę troski o przekaz tej „wiary, która stała się kulturą”.